IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 75)
z dnia 21 lipca 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 75)

21 lipca 2021 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zasad rekrutacji do przedszkoli publicznych (BKSP-144-IX-309/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie sposobu uzasadniania decyzji o objęciu refundacją leku, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego albo wyrobu medycznego oraz ustaleniu ich urzędowej ceny zbytu (BKSP-144-IX-312/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 836) oraz zmiany art. 126b § 2 i art. 165 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 ze zm.) (BKSP-144-IX-315/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 8 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 ze zm.) oraz art. 110 ust. 5 i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876 ze zm.) poprzez zastąpienie w nich wyrazu „obywateli” wyrazami „osób fizycznych” (BKSP-144-IX-317/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971 ze zm.) w zakresie wyłączenia stosowania art. 2 ust. 1 pkt 20 do organizacji pozarządowych, które organizują akcyjne loterie fantowe (BKSP-144-IX-319/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie uchylenia dekretu z dnia 15 listopada 1946 r. o zajęciu majątku państw pozostających z Państwem Polskim w stanie wojny w latach 1939–1945 i majątku osób prawnych i obywateli tych państw oraz o zarządzie przymusowym nad tymi majątkami (Dz. U. z 1946 r. Nr 62, poz. 342 ze zm.) (BKSP-144-IX-320/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 37a ust. 1 oraz art. 37b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638) (BKSP-144-IX-313/21);

– rozpatrzenie projektów dezyderatów:

– w sprawie opłat ponoszonych przez członków spółdzielni przy ustanowieniu lub przeniesieniu własności lokalu oraz objęcia stawkami taksy notarialnej podatku VAT;
– w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w zakresie zaliczenia do osób bliskich w rozumieniu ustawy pasierba/pasierbicy oraz ojczyma/macochy;
– w sprawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
– w sprawie reguł badania osób prowadzących pojazdy transportu publicznego na obecność w organizmie środków psychoaktywnych;
– w sprawie przyznania osobom głuchym ulg na przejazdy środkami transportu publicznego;
– w sprawie zmiany ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych poprzez uznanie osób głuchych za beneficjentów;
– w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest;
– w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w piłce nożnej UEFA Euro 2012;
– w sprawie nowelizacji przepisów ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy w aspekcie uwzględnienia praw dziecka;
– w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji oraz ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.

– rozpatrzenie projektu planu pracy Komisji do Spraw Petycji na okres od 1 sierpnia do 31 grudnia 2021 r.

W posiedzeniu udział wzięli: **Agnieszka Ginel** dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych wraz ze współpracownikami, **Justyna Pawlak** dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Monika Łukaszewicz** naczelnik wydziału Departamentu Kształcenia Ogólnego Ministerstwa Edukacji i Nauki, **Aneta Purzycka** specjalista w Zespole ds. Edukacji i Wychowania Biura Rzecznika Praw Dziecka, **Dominik Tomczak** specjalista w Departamencie Hodowli Zwierząt Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Lech Borzemski** prezes Krajowej Rady Notarialnej wraz ze współpracownikami, **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji, **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji, **Marianna Maroszek** asystentka posła Sławomira Jana Piechoty oraz **Jarosław Duda** poseł do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał**, **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 75. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Szanowni państwo, w projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy. W punkcie pierwszym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zasad rekrutacji do przedszkoli publicznych. W punkcie drugim: rozpatrzenie petycji w sprawie sposobu uzasadniania decyzji o objęciu refundacją leku, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego albo wyrobu medycznego oraz ustaleniu ich urzędowej ceny zbytu. W punkcie trzecim: rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów

Medycznych i Produktów Biobójczych oraz zmiany ustawy Kodeks karny. W punkcie czwartym: rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. W punkcie piątym: rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W punkcie szóstym: rozpatrzenie petycji w sprawie uchylenia dekretu z 15 listopada 1946 r. o zajęciu majątku państw pozostających z Państwem Polskim w stanie wojny w latach 1939–1945 i majątku osób prawnych i obywateli tych państw oraz o zarządzie przymusowym nad tymi majątkami. W punkcie siódmym: rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. W punkcie ósmym: rozpatrzenie projektów dezyderatów. Jest 10 projektów dezyderatów i dotyczą one następujących spraw: w punkcie pierwszym – w sprawie opłat ponoszonych przez członków spółdzielni przy ustanowieniu lub przeniesieniu własności lokalu oraz objęcia stawkami taksy notarialnej podatku VAT; w punkcie drugim – w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w zakresie zaliczenia do osób bliskich w rozumieniu ustawy pasierba/pasierbicy oraz ojczyma/macochy; w punkcie trzecim – w sprawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji; w punkcie czwartym – w sprawie reguł badania osób prowadzących pojazdy transportu publicznego na obecność w organizmie środków psychoaktywnych; w punkcie piątym – w sprawie przyznania osobom głuchym ulg na przejazdy środkami transportu publicznego; w punkcie szóstym – dezyderat w sprawie zmiany ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych poprzez uznanie osób głuchych za beneficjentów; w punkcie siódmym – w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest; w punkcie ósmym – w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w piłce nożnej UEFA Euro 2012; w punkcie dziewiątym – w sprawie nowelizacji przepisów ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy w aspekcie uwzględnienia praw dziecka; w punkcie dziesiątym – w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji oraz ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa, żelaza i stali.

Czy do projektu porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż porządek posiedzenia został przyjęty.

Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad i skutecznego podejmowania decyzji.

Witam także na dzisiejszym posiedzeniu posła Parlamentu Europejskiego, a jednocześnie członka Komisji do Spraw Petycji w Parlamencie Europejskim, a więc naszej siostrzanej komisji, pana posła Jarosława Dudę.

Szanowni państwo, przystępujemy do realizacji przyjętego porządku. Bardzo proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zasad rekrutacji do przedszkoli publicznych.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, szanowni goście, szanowni państwo, petycja dotyczy bezpośrednio osoby, która jest jej autorem, dotyczy problemu, z którym styka się bardzo wielu Polaków. Otóż osoba, która wniosła tę petycję, żąda podjęcia niezbędnych działań w sprawie wyeliminowania zaniedbań oraz nieprawidłowości przy rekrutacji do przedszkoli publicznych.

Wnoszący petycję uważa, że podczas rekrutacji do przedszkoli składane są oświadczenia dotyczącego samotnego wychowywania dziecka, które są czasem – i tutaj cytat – „jawnie fałszywe, nie są weryfikowane przez komisje rekrutacyjne". W związku z tym autor petycji apeluje o przekazanie wniosków do odpowiednich instytucji, które będą w stanie doprecyzować przepisy ustawy oświatowej dotyczące zasad rekrutacji do placówek oświatowych tak, aby gwarantowały transparentność procesów oraz poczucie sprawiedliwości dla obywateli w każdej sytuacji życiowej oraz o skonstruowanie przepisów, które dadzą możliwość oraz będą kładły większy nacisk na organy odpowiedzialne za weryfikację stanu faktycznego w przypadku podejrzenia składania fałszywych oświad-

czeń podczas procesu rekrutacji do placówek oświatowych. Dotyczy to przedszkoli, ale przypuszczam, że podobna sytuacja może się zdarzyć także w każdej innej placówce oświatowej, szczególnie w tej, w której miejsc jest mniej niż chętnych. Czyli nie jest to adekwatne do potrzeb.

Otóż faktycznie przepisy dotyczące rekrutacji do placówek oświatowych są uregulowane ustawą, to jest ustawa z 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe i te przepisy dla wszystkich są bardzo dobre wtedy, kiedy chętnych do placówki oświatowej jest odpowiednio tylu, ile jest przygotowanych miejsc. Natomiast w sytuacji, kiedy tych miejsc jest mniej, to zaczynają się problemy. W związku z tym w placówkach oświatowych, także w przedszkolach, zorganizowane są komisje rekrutacyjne i te komisje mają określone kryteria – według których mają przyjmować dzieci do przedszkoli czy do placówki oświatowej – które są sprawdzalne albo i niesprawdzalne. W małych środowiskach sprawdzalne są łatwiej, w dużych środowiskach trochę trudniej. Natomiast bardzo precyzyjnie ustawa określa, kto może mieć pierwszeństwo w przyjęciu do takiej placówki.

Kłopot polega na tym, że nie da się napisać takiej ustawy, która odpowiadałaby precyzyjnie na bardzo różne sytuacje losowe, sytuacje, w których znajdują się rodzice dzieci. W związku z tym jest pewien taki margines zaufania społecznego, albowiem każde oświadczenie, każdy dokument, który przynosi rodzic do takiej placówki i dołącza do swoich akt jest opatrzone taką klauzulą, że autor tego dokumentu, podpisany pod tym dokumentem zdaje sobie sprawę z odpowiedzialności karnej. Gdyby każdy zgodnie z prawdą, zgodnie z tą odpowiedzialnością karną faktycznie przestrzegał prawa, które dzisiaj jest zapisane, nie byłoby żadnego kłopotu.

Natomiast jest też rzeczą wiadomą, nie chcę powiedzieć, że Polacy szczególnie, ale jednak natura ludzka jest taka, że jeżeli można wykorzystać jakąś lukę, to z tej luki się korzysta, i czasem informacje, które są podawane nie są informacjami precyzyjnymi – tutaj autor petycji pisze, że one są fałszywe. W związku z tym, ci wszyscy, którzy bardzo uczciwie zachowują się wypisując dokładnie pełną prawdę w swoich oświadczeniu czują się poszkodowani, oszukani, bowiem ktoś wykorzystał ich i nie pisząc prawdy korzysta z tego, że jego dziecko dostaje się właśnie do placówki.

Jest to sytuacja, jeszcze raz powtórzę, w której nie da się tak zapisać prawa, żeby ono precyzyjnie obejmowało każdą sytuację życiową i losową. Natomiast to dzisiaj zapisane prawo jest na tyle dokładne, że każdy, kto nie przestrzega go, podaje fałszywe informacje powinien odpowiadać za to karnie. W jaki sposób to prawo egzekwować? Gdyby faktycznie było ono w każdym punkcie egzekwowane, tak jak zostało zapisane, nie byłoby takiego kłopotu, o jakim pisze autorka petycji.

Autorka petycji nie proponuje żadnego rozwiązania prawnego, ale rozumiem jej rozgoryczenie i rozumiem, że gdyby prawo było egzekwowane co do joty, to z całą pewnością nie byłoby sytuacji, w których ktoś czułby się poszkodowany. W związku z tym, zanim podejmiemy ostateczną decyzję, proponuję Wysokiej Komisji, abyśmy zwrócili się z dezyderatem do ministra edukacji, który jest w tym obszarze autorem ustawy, aby zbadać skalę tego problemu i zwrócić uwagę na to, że faktycznie precyzyjne egzekwowanie prawa może poprawić sytuację wszystkich tych, którzy ubiegają się o obecność swoich dzieci w placówkach edukacyjnych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy pan Krzysztof Pater, nasz cały doradca zechciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Chciałbym zwrócić uwagę na kilka aspektów. Po pierwsze, mechanizm złożenia oświadczenia, i to co wskazuje BAS, możliwość weryfikacji według trybu wywiadu środowiskowego jest delikatnie mówiąc mało realny. Po pierwsze, pracownicy, którzy przeprowadzają wywiady środowiskowe, nie mają przeszkolenia na tyle, żeby zgromadzić materiał dowodowy, który mógłby być później podstawą do postępowania karnego związanego ze złożeniem fałszywego oświadczenia. Po drugie, w warunkach wielkomiejskich jest to szalenie trudne, bo przypomina szukanie igły w stogu siana. W warunkach małych miast może bardziej realne, bo wiele osób się zna, ale tam z kolei przez to, że wiele osób

się zna, to też nie wszyscy będą skłonni do tego, aby przedstawiać pod swoim nazwiskiem określone informacje. Efekt tego jest taki, że szczególnie w dużych miastach, na nowych osiedlach praktycznie bardzo często dzieci, które mają rodziców, którzy zawarli związek małżeński po prostu nie mają szans na to, żeby trafić do przedszkola, już nie powiem w najbliższej okolicy, ale w ogóle w okolicy. Jest to stan faktyczny i oczywiście warto postawić pytanie w dezyderacie, łącznie z tym, czy rzeczywiście z automatu każdy samotny rodzic powinien dostawać prawo ulokowania dziecka tak de facto z pierwszeństwem przede wszystkim w przedszkolu, bo to jest taki główny temat.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Jest rekomendacja byśmy w tej sprawie wystąpili z dezyderatem do ministra edukacji.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, nasz porządek dzienny, co przegapiłem przedstawiając go na początku, zawiera także punkt dziewiąty: rozpatrzenie projektu planu pracy Komisji na okres od 1 sierpnia do 31 grudnia 2021 r. Czy wobec uzupełnienia porządku przyjętego do realizacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż ten punkt także został włączony do porządku naszego posiedzenia.

Przechodzimy do punktu drugiego. Bardzo proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji w sprawie sposobu uzasadniania decyzji o objęciu refundacją leku, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego albo wyrobu medycznego oraz ustaleniu ich urzędowej ceny zbytu.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja w sprawie zmiany ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne.

Przedmiotem petycji jest propozycja zmian w ustawie o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia oraz wyrobów medycznych mających na celu wprowadzenie jednoznacznego obowiązku merytorycznych uzasadnień decyzji refundacyjnych, o ile taki obowiązek nie istniałby w aktualnym stanie prawnym. Jest również postulat podjęcia aktywnych działań w celu zmiany praktyki Ministra Zdrowia, o ile zostanie potwierdzony brak merytorycznych uzasadnień pozytywnych decyzji refundacyjnych pomimo istnienia takiego obowiązku. Jest też, w punkcie trzecim, propozycja wprowadzenia obowiązku upubliczniania decyzji ostatecznych o objęciu refundacją lub podwyższeniu urzędowej ceny zbytu poprzez dodanie do art. 37 ustawy refundacyjnej ust. 9. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Czy pan Krzysztof Pater zechciałby przedstawić swoje stanowisko?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Do petycji mamy opinię BAS-u i na bazie tej opinii chciałbym powiedzieć, że w odniesieniu do postulatu drugiego i trzeciego wydaje się, że warto wystąpić z dezyderatem do Ministra Zdrowia, żeby postawić pytania o ocenę, ponieważ podzielam opinię BAS-u.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Panie pośle, proszę zatem o konkluzję i rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Przychylałbym się do rekomendacji, którą wygłosił ekspert Komisji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Zatem jest rekomendacja byśmy wystąpili z dezyderatem do Ministra Zdrowia w sprawie drugiego i trzeciego postulatu zawartego w petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

W kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji, tym razem w sprawie zmiany art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych oraz zmiany art. 126b § 2 i art. 165 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja w sprawie zmiany przepisów Kodeksu karnego oraz ustawy o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne. Petycja została wniesiona przez osobę fizyczną.

Przedmiotem petycji są następujące postulaty:

1) zmiany art. 3 ust. 2 ustawy o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych poprzez dodanie pkt 5 w brzmieniu: „nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe";

2) zmiany sankcji określonej art. 126b § 2 Kodeksu karnego, poprzez nadanie brzmienia: „podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2".

3) zastąpienie w art. 165 § 1 pkt 2 Kodeksu karnego wyrazów „środki farmaceutyczne" wyrazami „produkty lecznicze".

Autor petycji wskazuje, że celem zmian jest wprowadzenie wymogu niekaralności dla Prezesa Urzędu. Ten brak jest przeoczeniem. Ponadto Kodeks karny pozwala surowiej karać za przestępstwo nieumyślne niż za umyślne, co jest absurdem, według autora petycji. Ponadto kodeks nie uwzględnia wejścia w życie prawa farmaceutycznego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy pan Krzysztof Pater zechciałby się odnieść do przedstawionej petycji?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Proponowałbym Komisji poważne rozważenie możliwości podjęcia inicjatywy ustawodawczej. Jednakże wcześniejsze sprawdzenie reakcji rządu i tutaj widzę dwa scenariusze, albo dezyderat do prezesa Rady Ministrów, albo tak de facto dwa dezyderaty do Ministra Zdrowia i do Ministra Sprawiedliwości. Do Ministra Zdrowia w kontekście propozycji nr 1 i 3, do Ministra Sprawiedliwości w kontekście propozycji nr 2. Ponieważ one pochodzą od jednego autora, ale tak de facto pierwsza i trzecia są ze sobą powiązane tym, że dotyczą obszaru Ministra Zdrowia, druga jest zupełnie inna, z którą minister zdrowia nie ma nic wspólnego.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Proszę zatem pana posła o konkluzję i rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, rekomenduję zatem wystąpić z dwoma dezyderatami do Ministra Zdrowia i Ministra Sprawiedliwości w pkt 2 i 3.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła taką decyzję.

W punkcie czwartym mamy petycję w sprawie zmiany art. 8 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego oraz art. 110 ust. 5 i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Proszę o przedstawienie petycji pana posła Jerzego Paula.

Poseł Jerzy Paul (PiS):

Panie przewodniczący, państwo parlamentarzyści, szanowni państwo, przedmiotem petycji zgłoszonej przez osobę prywatną jest żądanie zastąpienia w art. 8 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego oraz w art. 110 ust. 5 i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wyrazu „obywateli" wyrazami

„osób fizycznych". W uzasadnieniu petycji wskazano, że celem zmiany jest zwiększenie ochrony osób fizycznych, w tym cudzoziemców.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Spełnia wszystkie wymogi formalne, więc może być rozpatrywana na dzisiejszych obradach Komisji.

W petycji postuluje się zastąpienie we wskazanych przepisach wyrazu „obywateli" wyrazami „osób fizycznych", aby – jak zaznaczono w uzasadnieniu petycji – zawarte w tych przepisach regulacje objęły szerszy krąg podmiotów, tzn., aby zakres tych regulacji objął nie tylko obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, ale także cudzoziemców. Należy jednak już na wstępie zaznaczyć, że rozróżnienie na przepisy adresowane jedynie do obywateli i na przepisy adresowane do każdego człowieka występują w całym systemie prawnym, poczynając od przepisów konstytucji i są wyrazem uzasadnionych decyzji ustawodawcy.

Teraz, szanowni państwo, chciałem się odnieść do kilku zawartych kwestii. Ustawa o pomocy społecznej określa rodzaje świadczeń z pomocy społecznej oraz zasady i tryb ich udzielania. Przepis w art. 5 ustawy o pomocy społecznej określa osoby uprawnione do świadczeń z pomocy społecznej. Zgodnie z jego treścią prawo do świadczeń z pomocy społecznej, jeżeli umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, przysługuje osobom posiadającym obywatelstwo polskie mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Oprócz obywateli polskich mieszkających i przebywających na terytorium kraju o świadczenia z pomocy społecznej mogą ubiegać się również cudzoziemcy, po spełnieniu dodatkowych wymagań. Cudzoziemcy są zatem drugą grupą podmiotów uprawnionych do świadczeń z pomocy społecznej. Prawo do pomocy uzależnione jest od miejsca zamieszkania i przebywania na terytorium Polski oraz legitymowania się określonym zezwoleniem lub korzystaniem ze szczególnej ochrony prawnej. Należy zatem wskazać, że aktualna treść przepisów art. 110 ust. 5 oraz art. 112 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej, w których jest mowa o obywatelach (a nie o osobach fizycznych, co obejmowałoby także obcokrajowców) wynika z decyzji ustawodawcy, a nie np. z nieuwzględnienia potrzeby udzielania pomocy także obcokrajowcom. Jak wskazano powyżej, ustawodawca dostrzegając taką potrzebę, przesądził o udzielaniu w określonym zakresie pomocy społecznej także cudzoziemcom. Czyli cudzoziemcy nie są wyłączeni z pomocy społecznej.

Jeżeli chodzi o pomoc przy egzekwowaniu alimentów i tu jest troszkę większy problem. Ograniczenie zadania wytaczania powództwa o roszczenia alimentacyjne nie tylko do powództw na rzecz obywateli uwalnia organy pomocy społecznej od konieczności prowadzenia postępowań. Być może przed zagranicznym sądem w sprawach o alimenty na rzecz obcokrajowców jurysdykcja może przysługiwać sądom zagranicznym. Na podstawie obcego prawa w sprawach o alimenty na rzecz obcokrajowca, prawem właściwym do ustalenia tego uprawnienia może być prawo państwa przynależności państwowej obcokrajowca. W praktyce mogłoby się okazać, że w konkretnych przypadkach organ pomocy społecznej nie jest merytorycznie przygotowany do udziału w takim postępowaniu. Dodatkowo należałoby uwzględnić ryzyko konieczności poniesienia wysokich kosztów udziału w postępowaniu sądowym toczącym się za granicą.

Czyli tutaj, szanowni państwo, mamy sytuację, gdzie obcokrajowiec przebywający np. w Polsce, będący obywatelem Wietnamu, bo z tamtego kraju mamy dużo obcokrajowców, występowałby o alimenty i kierownik urzędu pomocy społecznej musiałby występować w jego obronie czy egzekwowaniu tego. Jest to praktycznie niemożliwe, aby osoba z urzędu, czy z pomocy społecznej była w stanie pomóc takiemu obcokrajowcowi.

Jeżeli chodzi o pomoc organizacji pozarządowych. Z kolei art. 462 Kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych organizacje pozarządowe w zakresie swoich zadań statutowych za zgodą pracownika lub ubezpieczonego wyrażoną na piśmie, mogą wytaczać powództwa na rzecz pracownika lub wnosić odwołanie od decyzji organów rentowych, a także za zgodą pracownika lub ubezpieczonego wyrażoną na piśmie przystępować do nich w toczącym się postępowaniu.

W komentarzach do Kodeksu postępowania cywilnego problem podniesiony w analizowanej petycji na ogół nie jest poruszany. Kwestię tę poruszono w jednym komentarzu,

opowiadając się za szerokim umożliwieniem występowania przez organizacje społeczne z powództwami na rzecz osób fizycznych, w tym także obcokrajowców. W komentarzu tym stwierdzono: „Organizacja pozarządowa może działać zarówno na rzecz obywateli polskich, jak i cudzoziemców, na rzecz osób zamieszkałych w Polsce, jak i za granicą". Czyli praktycznie organizacje pozarządowe też mogą pomagać obcokrajowcom czy są na terenie Polski, czy poza granicą.

Teraz wnioski. W przedłożonej petycji postuluje się zastąpienie we wskazanych przepisach Kodeksu postępowania cywilnego oraz ustawy z dnia 12 marca z 2004 r. o pomocy społecznej wyrazu „obywateli" wyrazami „osób fizycznych", aby regulacje tych przepisów objęły nie tylko obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, ale także cudzoziemców. Postulat zmiany ustawy z dnia 12 marca z 2004 r. o pomocy społecznej wydaje się niezasadny. Natomiast przy rozważaniu ewentualnej zmiany przepisów Kodeksu postępowania cywilnego według postulatu przedstawionego w przedłożonej petycji konieczne byłoby wskazanie, że obecna treść przepisu jest źródłem trudności w udzielaniu opisanej we wskazanym przepisie pomocy procesowej cudzoziemcom przez organizacje pozarządowe, co nie zostało wykazane w petycji. Jak się natomiast wydaje, aktualna treść przepisu nie stwarza domniemanych trudności, dlatego postulowana zmiana wydaje się niezasadna. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu posłowi. Czy pan Krzysztof Pater zechciałby przedstawić swoje stanowisko?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

W pełni podzielam opinię pana posła.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chce zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem jest rekomendacja byśmy nie uwzględnili żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji.

Szanowni państwo, w punkcie piątym mamy petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w zakresie wyłączenia stosowania art. 2 ust. 1 pkt 20 do organizacji pozarządowych, które organizują akcyjne loterie fantowe. Proszę o przedstawienie petycji pana posła Grzegorza Wojciechowskiego.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wpłynęła petycja dotycząca właśnie art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 1marca o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Autorzy petycji wskazują na podstawie tych przepisów, że jest problem przede wszystkim z organizacją loterii fantowych przez organizacje pożytku publicznego. Autorzy petycji wskazują, jakie są tutaj wymogi, jakie są nałożone obowiązki. Może nie będę tego przytaczał, bo jest to omówione szczegółowo w petycji.

Do petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych, z której wynika, że petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i spełnia wymogi formalne określone w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o petycjach. Według opinii Biura Analiz Sejmowych, jeżeli chodzi o ustawę o grach hazardowych, są w tym wypadku jakby trzy progi bezpieczeństwa. Pierwszy próg bezpieczeństwa, to jest średnie wynagrodzenie miesięczne w sektorze przedsiębiorstw i jeżeli nie przekracza tej kwoty wystarczy zgłoszenie w terminie 30 dni przed loterią. Jeżeli przekracza tę kwotę, a nie jest większa niż 15-krotność tej kwoty i dotyczy to organizacji pożytku publicznego również wystarczy zgłoszenie. Warunek jest jeszcze jeden, który musi zostać spełniony, otóż w roku kalendarzowym nie może to być kwota wyższa niż 30-krotność tej kwoty bazowej, czyli przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw.

Opinia szczegółowo, w sposób bardzo zwięzły i logiczny opisuje wszystkie rozwiązania i wskazuje też cele tych rozwiązań. Wskazuje też, że istotnie mogą być pewne problemy z loteriami. Bardzo często są to loterie, które należą do pewnych takich, nawet bym powiedział, często niemających na celu jakiś większych dochodów, a jest to forma zabawy. Na przykład loterie fantowe, które organizują strażacy, gdzie w zasadzie dochodem jest kupno losu, natomiast mieszkańcy składają fanty, czyli nie ma żadnych datków pieniężnych. Również opinia BAS-u opisuje dyrektywę dotyczącą zapobiegania i wykorzystania systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, a więc tutaj wchodzi także zgodność z prawem Unii Europejskiej. Są także zobowiązania dotyczące np. naszych zobowiązań wynikających z członkostwa w Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, spełnienie wymagań tej petycji wymaga dodatkowych informacji. Powiedziałbym, że te informacje mogą mieć wpływ na to czy nawet w przypadku zasadności podejmiemy decyzję o dalszym działaniu, czy też uznamy, że Komisja nie ma dostatecznych możliwości i kompetencji do zajęcia się tą sprawą. W związku z powyższym proponuję wystąpić do Ministra Finansów z dezyderatem dotyczącym kwestii podniesionych w petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Poproszę pana Krzysztofa Patera o stanowisko.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Postulat zawarty w petycji jest bardzo interesujący i podzielam pogląd pana posła, że rzeczywiście warto przeanalizować to dogłębnie na podstawie informacji, które powinny się pojawić w odpowiedzi na dezyderat. Pewnie, że ewentualna inicjatywa legislacyjna musiałaby być ograniczona nie tylko podmiotowo, czyli kwestia organizacji pozarządowych. Pytanie, jakich? Zapewne także w jakiś sposób ograniczona kwotowo, ale trzeba przeanalizować plusy i minusy. Plusy są powszechnie dostrzegane, zagrożenia muszą wskazać fachowcy i wydaje się, że na tej podstawie Komisja będzie miała pełen pakiet informacji do podjęcia decyzji, co dalej. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej kwestii? Nie słyszę. Zatem jest rekomendacja byśmy w sprawie postulatu zawartego w petycji wystąpili z dezyderatem do Ministra Finansów. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do kolejnego punktu i podobnie proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji tym razem w sprawie uchylenia dekretu z dnia 15 listopada 1946 r. o zajęciu majątku państw pozostających z Państwem Polskim w stanie wojny w latach 1939–1945 i majątku osób prawnych, i obywateli tych państw oraz o zarządzie przymusowym nad tymi majątkami.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja została wniesiona przez osobę fizyczną, pana Sebastiana Adamowicza, który wyraził zgodę na ujawnienie imienia i nazwiska. Tak jak pan przewodniczący zaznaczył, petycja dotyczy uchylenia dekretu o zajęciu majątku państw pozostających z Państwem Polskim w stanie wojny w latach 1939–1945 i majątku osób prawnych, i obywateli tych państw oraz o zarządzie przymusowym nad tymi majątkami.

Do petycji dołączona jest opinia, z której wynika, że zostały spełnione wszystkie wymogi formalne, aby petycja była rozpatrywana przez naszą Komisję.

Dekret z 15 listopada 1946 r. o zajęciu majątku państw pozostających z Państwem Polskim w stanie wojny w latach 1939–1945 i majątku osób prawnych, i obywateli tych państw oraz o zarządzie przymusowym nad tymi majątkami został wydany na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretu z mocą ustawy, zgodnie z którą uprawnienia PKWN o dotychczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy zostały przelane na Rząd Tymczasowy Rzeczypospolitej

Polskiej. W związku z tym Rada Ministrów wydała zatwierdzony przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej dekret.

Dekret obejmował majątek państw, z którymi Polska była w czasie II wojny światowej w stanie wojny, ale inny niż majątek, który z innych przepisów podlegał zajęciu czy też w inny sposób podlegał zarządowi przez państwo polskie. Zarząd był sprawowany przez instytucje, szczegółowy opis jest w opinii Biura Analiz Sejmowych. Może już nie będę szczegółowo tego omawiał, można to przeczytać, ale to nie tylko dotyczy państwa niemieckiego, ale także np. państwa włoskiego.

Jak słusznie zaznaczył ekspert Biura Analiz Sejmowych, skutki prawne tego dekretu nadal występują chociażby w ustawie z 7 września 2007 r. o ujawnieniu w księgach wieczystych prawa własności nieruchomości Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego, która zobowiązała starostów oraz inne podmioty reprezentujące Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami do dookreślania wpisów w księgach wieczystych i innych dokumentach, gdzie Skarb Państwa nabył własność i jedną z dróg czy jednym z etapów właśnie jest tenże dekret. Czyli nie można powiedzieć, że dekret stracił jakiekolwiek skutki prawne, te skutki prawne są nadal. W związku z tym, moim zdaniem, nie ma podstaw, aby uchylać w tym momencie ten dekret.

Mogą też zaistnieć sytuacje, gdzie ujawniony może zostać majątek, w którym trzeba będzie ustalić w jakiś sposób ścieżkę postępowania. Wprawdzie uchylenie tego dekretu nie miałoby większego znaczenia, ale utrudniłoby pewne rozeznanie w porządku prawnym.

W związku z powyższym, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszę, aby nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Tego typu sprawy już pojawiały się na naszych posiedzeniach i kilkukrotnie padała podobna opinia, jaką dzisiaj pan poseł przedstawia, że stan prawny, który dzisiaj istnieje powstał w wyniku pewnych regulacji, w oparciu o te regulacje. I to, że one dzisiaj być może nie mają ponownie zastosowania, nie przemawia za tym by je wykreślać z porządku prawnego. Ponieważ właśnie ustalenie, jak doszło do ukształtowania dzisiejszego stanu prawnego może niekiedy wymagać sięgnięcia do tamtych dawnych przepisów.

Zatem jest rekomendacja by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

W punkcie siódmym proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 37a ust. 1 oraz art. 37b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, otóż przedmiotem petycji jest postulat zmiany przepisów wymienionych przez pana przewodniczącego w ustawie o ochronie zwierząt przez zastąpienie w sankcjach wyrazu „lub" wyrazem „albo" i dodanie na ich końcu wyrazów „albo obu kar łącznie". Jak wskazuje autor petycji, ustawa nieprawidłowo wskazuje karę za wykroczenia. Zdaniem autora, zmiany miałyby charakter porządkujący. Otóż chodzi o ten fragment ustawy, która wymienia sankcje za np. „kto prowadzi hodowlę lub utrzymuje psa rasy uznawanej za agresywną bez wymaganego zezwolenia podlega karze aresztu lub grzywny". Taki sam zapis, a więc „podlega karze aresztu lub grzywny" dotyczy przewinień, jeśli ktoś jest przewoźnikiem i transportuje zwierzęta bez dokumentów, transportuje zwierzęta bez licencji, transportuje zwierzęta bez świadectw itd. Czyli autor petycji odnosi się do tego, że sposób zapisu sankcji za konkretne przewinienia jest nieprecyzyjny.

W tym miejscu trzeba się odwołać do zasad techniki prawodawczej, które stanowią swoisty kanon, jaki powinien być respektowany przez ustawodawcę demokratycznego państwa prawnego, powinien, ale najwyraźniej nie jest. Zgodnie z tą techniką przepisowi wyznaczającemu sankcję karną dopuszczającemu alternatywne kilka rodzajów kar nadaje się brzmienie „podlega karze albo karze innej". Chodzi oczywiście o to, w jaki

sposób należy zapisać sytuację, kiedy dopuszcza się tylko jedną z wymienionych kar albo obie kary wymienione łącznie.

Stosuje się w tych zapisach alternatywę rozłączną, zakładającą możliwość ukarania sprawcy tylko jedną z kilku określonych kar albo alternatywę zwykłą umożliwiającą wymierzenie jednej z dwóch lub obu kar jednocześnie, albo też koniunkcję nakazującą wymierzenie więcej niż jedną karę przewidzianą w przepisie. Do tego jeszcze jedna informacja, odpowiednikiem słownym alternatywny zwykłej jest słowo „lub", zaś alternatywie rozłącznej odpowiada słowo „albo". Oczywiście uwaga, którą każdy z państwa zna absolutnie, rzadko kiedy w przepisach prawnych jest to tak precyzyjnie zapisane, w związku z tym ustawodawca niestety nie staje na wysokości zadania i autorzy ustaw nie spełniają sami zasad, które powinny czynić prawo czytelnym.

Należy podkreślić, że stanowisko autora petycji jest po prostu zasadne. W ustawie o ochronie zwierząt te zapisy, które określają sankcję budzą pewne wątpliwości interpretacyjne, mogą mieć wpływ na ich praktyczne stosowanie przez organy wymiaru sprawiedliwości. Gdybyśmy dostosowali zgodnie z uwagą autora petycji i zgodnie z zasadami techniki prawodawczej te przepisy, to z pewnością spowodowałoby to usunięcie występujących wątpliwości. Ponadto służyłoby dokładnemu, zrozumiałemu i jasnemu określeniu konsekwencji prawnych grożących sprawcom wyżej wymienionych wykroczeń. W taki sposób można by przejrzeć całe polskie prawo i takich nieścisłości, że tak to ładnie nazwę, znalazłoby się zdecydowanie więcej.

Proponuję szanownej Komisji, abyśmy się zwrócili z dezyderatem do ministra rolnictwa. Po pierwsze, prosząc go o ustosunkowanie się do uwag autora petycji. Po drugie, określeniem się, czy przewiduje nowelizację ustawy o ochronie zwierząt, bo wtedy mógłby minister rolnictwa dostosować także przepisy do zasad techniki prawodawczej. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy pan Krzysztof Pater zechciałby zabrać głos?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Podzielam opinię pani poseł.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Jest rekomendacja byśmy wystąpili z dezyderatem do ministra rolnictwa. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Szanowni państwo przechodzimy do uchwalenia dezyderatów będących wynikiem wcześniej rozpatrzonych petycji.

W punkcie pierwszym mamy dezyderat w sprawie opłat ponoszonych przez członków spółdzielni przy ustanowieniu lub przeniesieniu własności lokalu oraz objęcia stawkami taksy notarialnej podatku VAT.

Petycję przedstawiał pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, bez uwag do dezyderatu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Kto z państwa chce zabrać głos? Tak, proszę bardzo pan prezes Krajowej Rady Notarialnej. Bardzo proszę

Prezes Krajowej Rady Notarialnej Lech Borzemski:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Lech Borzemski, prezes Krajowej Rady Notarialnej. Bardzo dziękuję panu przewodniczącemu za udzielenie głosu i z góry przepraszam również Wysoką Komisję, że na tym etapie procedowania pozwalam sobie na zabranie głosu. Niestety 5 maja, kiedy państwo rozpatrywaliście petycję, nie mieliśmy możliwości zabrania głosu i przedstawienia chociażby skrótowo swojego stanowiska. Natomiast rzecz jest o tyle istotna, że uważna analiza petycji zgłoszonej i w wyniku, której państwo dzisiaj procedujecie podjęcie dezyderatu, wskazuje czy też skłania nas do takiego przy-

puszczenia, że autor tej petycji być może nieświadomie, ale jednak wprowadził w błąd Wysoką Komisję odnośnie przedstawionego w petycji problemu.

Sprawa podatku VAT pobieranego przez notariuszy, naliczonego od taksy notarialnej, oparta jest na niezmiennej praktyce od początku istnienia notariatu w obecnej strukturze, czyli od prawie 30 lat. Praktyka ta oparta jest o szereg opinii prawno-podatkowych, aktualizowanych. Dwie ostatnie opinie sporządzone przez profesora Witolda Modzelewskiego, pozwoliłem sobie dzisiaj złożyć na ręce pana przewodniczącego, z prośbą o dołączenie do materiałów. Również chciałbym zwrócić uwagę, że na przestrzeni tych prawie 30 lat istnienia notariatu polskiego wielokrotnie było zmieniane rozporządzenie w sprawie taksy notarialnej. Jak również sam art. 5 Prawa o notariacie był uchwalany na nowo w roku 2004 i nigdy w tej sprawie ustawodawca nie dostrzegł potrzeby takich regulacji, o których mowa w petycji.

Miałbym uprzejmą prośbę, ponieważ wydaje się, że również Biuro Analiz Sejmowych, które przedstawiało państwu swoją opinię, nie dysponowało, bo nie mogło dysponować tymi materiałami, które w części pozwoliłem sobie dzisiaj złożyć na ręce pana przewodniczącego, z góry przepraszając, że to w tym momencie, ale naprawdę nie mieliśmy wiedzy o tej petycji wcześniej, nie mieliśmy możliwości dostarczenia.

W związku z tym mam tylko uprzejmą prośbę, po pierwsze, o dołączenie tych materiałów do całokształtu zebranych materiałów. Jak również mam prośbę do pana przewodniczącego i Wysokiej Komisji o ewentualne rozważenie możliwości podjęcia decyzji w sprawie dezyderatu po uzupełniającej opinii Biura Analiz Sejmowych i po zapoznaniu się przede wszystkim przez Wysoką Komisję z przedstawianymi przez nas materiałami. Ponieważ, jak się wydaje, zmieni to, może to zmienić trochę oblicze całej petycji. Jeszcze raz podkreślam, sprawa poboru podatku VAT jest oparta na niezmiennej, ugruntowanej i niekwestionowanej praktyce 30 lat istnienia notariatu polskiego. Jak się wydaje, mam nadzieję, że nieświadomie, autor, którego tożsamości niestety nie znamy, bo zastrzegł anonimowość, tak mi się wydaje, albo z niewiedzy, albo też z innego powodu nie przekazał tych informacji Wysokiej Komisji. Co dzisiaj niniejszym czynię, prosząc jeszcze raz o rozważenie możliwości podjęcia decyzji w tej sprawie, po uzupełniającym zapoznaniu się z materiałami, które dzisiaj przedstawiłem panu przewodniczącemu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo panu prezesowi. Jak już wyjaśniałem wcześniej, przyjęcie dezyderatu nie zamyka sprawy, wręcz przeciwnie, jest kolejnym etapem postępowania. Myślę, że odpowiedź na dezyderat też będzie dla nas ważnym stanowiskiem w ostatecznym rozstrzygnięciu. Zaraz oczywiście pana posła też poproszę o stanowisko. Praktyka pokazuje, że w wielu sprawach, nawet po pierwszej odpowiedzi występujemy o uzupełnienie odpowiedzi by uwzględnić kwestie, których pierwsza odpowiedź nie objęła. Myślę też, że należy to postępowanie, w moim przekonaniu, kontynuować. Natomiast tożsamość wnoszącego petycję jest, moim zdaniem, zupełnie tutaj nieistotna dla rozstrzygnięcia argumentów podnoszonych w petycji i argumentów, które przedstawiają wszystkie zainteresowane strony.

Bardzo proszę jeszcze ponownie pana posła Grzegorza Wojciechowskiego, który referował petycję.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję, ale pan przewodniczący mnie uprzedził. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem czy są zastrzeżenia do zamiaru przyjęcia dezyderatu do Prezesa Rady Ministrów w sprawie opłat ponoszonych przez członków spółdzielni przy ustanowieniu lub przeniesieniu własności lokalu oraz objęcia stawkami taksy notarialnej podatku VAT? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat. Natomiast zapraszam państwa na posiedzenie, na którym będziemy rozpatrywać odpowiedź Prezesa Rady Ministrów, bo wtedy podejmiemy ostateczną decyzję rozstrzygającą kwestie podniesione w petycji.

Kolejny dezyderat do Prezesa Rady Ministrów w sprawie nowelizacji ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w zakresie zaliczenia do osób bliskich w rozumieniu ustawy pasierba/pasierbicy oraz ojczyma/macochy.

Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski, proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, co chcieliśmy zawrzeć w dezyderacie, to zostało w całości w nim umieszczone, więc proponuję przyjąć projekt.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec rekomendacji by przyjąć projekt dezyderatu, by uchwalić dezyderat są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat do Prezesa Rady Ministrów.

Kolejny dezyderat także do Prezesa Rady Ministrów w sprawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Petycję także redagował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Również projekt tego dezyderatu zawiera wszystko, czego oczekiwaliśmy na Komisji, o czym mówiliśmy, więc proponuję przyjąć ten projekt. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec zamiaru przyjęcia dezyderatu do Prezesa Rady Ministrów są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

W kolejnym punkcie mamy dezyderat do Prezesa Rady Ministrów w sprawie reguł badania osób prowadzących pojazdy transportu publicznego na obecność w organizmie środków psychoaktywnych.

Referowałem tę petycję. Rekomenduję przyjęcie dezyderatu.

Czy wobec projektu dezyderatu są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

W kolejnym punkcie mamy dezyderat do Prezesa Rady Ministrów w sprawie przyznania osobom głuchym ulg na przejazdy środkami transportu publicznego.

Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Pan poseł potwierdza, iż projekt dezyderatu jest zgodny z ustaleniami dokonanymi na Komisji. Czy wobec tego projektu dezyderatu są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat do Prezesa Rady Ministrów.

W kolejnym punkcie mamy dezyderat do Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu w sprawie zmiany ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych poprzez uznanie osób głuchych za beneficjentów.

Petycję referował pan przewodniczący Jacek Świat. Pan poseł potwierdza, że dezyderat jest zgodny z ustaleniami na posiedzeniu Komisji. Czy wobec projektu dezyderatu są uwagi? Nie słyszę. Stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

W kolejnym punkcie mamy projekt dezyderatu do Prezesa Rady Ministrów w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest.

Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Proszę o pani stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Bez uwag. Dziękuję za ten dezyderat.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy są uwagi wobec zamiaru przyjęcia dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat do Prezesa Rady Ministrów.

W kolejnym punkcie mamy dezyderat do Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w piłce nożnej UEFA Euro 2012.

Referowałem petycję, potwierdzam, iż dezyderat jest zgodny z ustaleniami dokonanymi na Komisji. Czy wobec zamiaru przyjęcia tego dezyderatu są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

W kolejnym punkcie mamy dezyderat do Ministra Sprawiedliwości w sprawie nowelizacji przepisów ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy w aspekcie uwzględnienia praw dziecka.

Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Również tutaj wszelkie kwestie zostały uwzględnione, o których mówiliśmy podczas omawiania petycji. W związku z czym proponuję przyjąć ten dezyderat.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec zamiaru przyjęcia dezyderatu do Ministra Sprawiedliwości są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż dezyderat został przyjęty.

Ostatni dezyderat na tym posiedzeniu do Prezesa Rady Ministrów w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji oraz ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.

Czy wobec tego projektu, przepraszam. Petycję referował pan poseł Wojciechowski, proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec zamiaru przyjęcia tego dezyderatu są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat do Prezesa Rady Ministrów.

Szanowni państwo, ostatni punkt naszego dzisiejszego posiedzenia – projekt planu pracy naszej Komisji na okres od 1 sierpnia do 31 grudnia 2021 r.

Czy wobec projektu planu pracy ktoś z państwa zgłasza uwagi? Nie słyszę. Czy są uwagi wobec zamiaru przyjęcia takiego planu pracy? Co oczywiście, jak wiemy z praktyki, może ulegać z różnych powodów zmianom, a więc nie są to sztywne ramy. Jest to plan, który pozwoli nam realizować zadania w sposób regularny i terminowy, czyli rozpatrywanie napływających petycji. Oczywiście w razie potrzeby będziemy ten plan na bieżąco korygować.

Czy wobec zamiaru przyjęcia tego planu są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła plan pracy.

Szanowni państwo, dobrze być znowu w domu, jak tu wspomniał pan sekretarz, a więc w sali im. Jacka Kuronia, bo to dowód, że udało się nam przejść przez ten najtrudniejszy czas kryzysu. Jak wiemy epidemia się jeszcze nie skończyła, jeszcze przed nami pewnie wiele trudnych chwil, ale wszystkim życzę by zwłaszcza zdrowie fizyczne i to duchowe udało nam się w tym trudnym czasie ochronić. Bardzo dziękuję za dzisiejsze posiedzenie. Życzę państwu chwili odpoczynku tego lata od codzienności i aby z nowymi siłami powrócić do pracy. Dziękuję. Zamykam posiedzenie Komisji.